

İki Cihanda da Aziz Olunuz Sevgili Muallim

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 06 Ekim 2023

Malum olduğu üzere, sevgili Muallim ben ki muğlak acılardan yokuşlu yollardan geçerken rastladım size yoksa neylerdim kime derdim derdimi?

Yollar uzun bazen kısa.

Geceler kor dolu en çok da ömrün kör noktası iken:

O, bakıp da göremeyenler yok mu?

Ve işte İlahi Esinti yoksa nasıl ama nasıl tutunurdum hayata?

Göğsüm kıvanç dolu ve başım dik yüreğim azıcık nemli lakin çok büyük.

Yetmez ama...

Misal mi?

Sevginin g/izini süren bir neferim ben; edimlerimde saklı hidayet ve aşk ve alın teri.

Nakşeden güne b/aktım da sonra sizi aradı gözlerim özlem giderdiğim kalemim bakınız nasıl da kaleminize değdi.

Lakin incitmekten çok korkarım latif ve nazenin yüreğinizi ve sarmalında duaların hiç eksik eder miyim sizi?

Ben ki: kimine göre eksik etekli...

Ben ki rotasından sapmayan bir Yıldız...

Ben ki:

Ah, nasıl derim nasıl lakin söylemeliyim mademki baba parası yiyen bir gafilim gelin görün ki alnımın akıyla yaşadım ve okudum ve sevdim ve direncimi saklı tuttum hep de sevdim seveli insanları hele ki babasının biricik Gül'ü hak etmediğim hiçbir şey de geçmedi kursağımdan şükür başım dik alnım açık sevip de gizlice sizi ve birilerini uzağından...

Sevdim malum.

Serildim:

Ne gam, sevgili Muallim...

Sevecen yürek iklimimde dem tuttum derdimi Rabbe sundum ve hidayetin basamaklarını tırmanırken size rast geldim...

Ben kordan bir heceyim ve açmayı erteleyen bir gül.

Ben közümde saklı özümde saklı ne varsa içimi alabildiğine önüme serdiğim bir latif heceyim ki:

Kimine göre Aşk.

Kimine göre Gam.

En çok da gücümü aldığım Sol yanımda yatan duygulardan baş veren ergen bir sevgiyle cemali nur dolu şükürle Rabbine koşan bir Kul'um işte sadece Rabbime kulluk ettiğim kölesi sevginin en çok hatta sadece kendime eziyet ettiğim bir de meziyet bilmedim mi kendime yaptığım haksızlığı...

Sergüzeşt sözcüklerdir başımda uçuşan: hani, hani, o kavak yeli ve divane sevgim ayaklarımı yerden kesen elemin de şerh düştüğü bir minvalde aşk ile ihya ettiğim yüreğim en çok da Allah rızası için çok

ama çok sevdiğim zati aliniz ile öykündüğüm bir yolculuktur bu kimine göre hayal kimine göre destur edindiğim bir minval ki yüreğim nasıl da sökün eder yerinden ansızın.

O devasa sızı içerlediğim.

O anlık mutluluk ömre yaydığım.

Bir anı mektebi iken hayatım ve her an' ı her anı' mı kayıt altına almanın coşkusu ile serildiğim şu boşluk aslında bir kehanet iken A4 sevgimle iştilal namlendirirken gözlerimi.

Bıçkın rüzgâr üşütürken ruhumu.

Aşkın sarmalında açtığım devasa bir parantez tutuklu nutkumu...

Elbet dillenen yürek kalemin medarı iftarı aşkın huzmesinde çağlayan gönül çeşmemden akan kâh yaşın kâh yasın kâh umudun izinde.

Mütereddit ruhumla yazarken önceleri...

Müstakbel kaleminle hecelerken evreni.

Mağdur yüreğim.

Mazlum sevdam.

Bakaya kalan şiiirlerim.

Bekası mı yoksa gelecek günlerin?

Anım anıma uymaz ki lakin içimde yoktur en ufak art ve de kötü niyet.

Ben ki bir anı okulunda yaşayan Külkedisi.

Balkabağım elbet kalemin dönüştüğü bir saray bir cennet ve gece 12 oldu mu çalan çanların uzaktan gelen sirenlerin sesi...

Amadesiyim günün.

Azık bildiğim hüznün.

Azadesi ömrün.

Bir ardıç kuşu kimine göre başımda uçuşan alıcı kuşlar gel gör ki adı aşk bunun yoksa nasıl yazardım yoksa nasıl delice severdim bunca zaman?

Sevgili Muallim...

Muaf tutulduğum bir hayattır benimki ve de mutluluk lakin kimselere benzemem uçan kuşta görürüm ben Rabbimi düşen yaprağa dahi basamam çünkü inanırım her nesnenin bir canı var.

Hırkam bile konuşur benimle: hani, annemin aldığı...

Kopan düğmeye nazik davranırım çünkü bilirim ki bu benim imtihanım.

Sözü özü bir.

Közünde saklı köz.

Közünden doğan yeni gün ve güneş.

Külümle meftun.

Külliyemde mutlu.

Kümülatif duygulardan ördüğüm bir utku ve ufku mademki bahşetti bana yüce Rabbim...

Nasıl da kulp takarlar hem de nasıl.

Lakin ben kaderime razı iken kime ne nasıl yaşadığımdan?

Kimine göre hücre hapsi gel gör ki tavaf ederim ben koca evreni kalp gözüme sadık sevgimle hemhal

Allah'tan korktuğum kadar korunduğum nasıl da aşikâr şükürler olsun ki...

Günü uyuttum da geldim.

Geceye teşrifim mi?

Elbet Allah bilir.

Yansız sevgimle yâdım.

Yandan çarklı vapurlarsa yoktur lügatimde aslında pek çok sözcüğü pek çok asiyi pek çok kâfiri çoktan kopardım hayatımdan.

Hoppa imgeler suskunsu.

Haşin rüzgâr ise uykuda.

Bense sabah ezanına sadık başladığım kadar güne erken bir zamanda...

Uydum.

Uyruğum.

Ulağım.

Ulemasıyım işte tüm duyguların ve kat izinde yaşarım kalemin kat izinde severim ben insanları ve katlandığım kadar kat ederim yolları ara ara ket vurulsa da ara ara bam telime basılsa da azadesiyim ben renklerin bazen beyaz bazen gök kuşağı hurafelerden uzak bir rivayet addedilse bile mutluluk elbet vardır onun da bir vakti zamanı.

İzbelerde söner ateş.

Secdede saklıdır İlahi Ateş.

Aşktır nemalandığım hazandır mekânım ve esintisi sevginin en çok da yalnızlıkla sınıandığım ve debdebeli duygularla çoğalırım ben kimine göre tek hane addedilen.

Hazzıdır hüznün kimi şiir.

Hüzzam makamında kimi şarkı.

Şüheda mazim sapmadığım rotam ve içimde saklı gizin de yoktur dur durağ.

Telaşla koştum ve vardım yanınıza uzaktan verdiğim selamı mademki Allah rızası için verdiğim ve işte kayıtsız koşulsuz için için sevdiğim...

Gaipten gelen coşkuyla tutulan nutkuma da eşlik ederken kalemim...

İki cihanda da aziz olunuz, sevgili Muallim ve dün de kalan ne varsa başım gözüm üstüne kaderim mademki yüce Rabbim böyle istedi...